

Spolkovou činnost v obci zastupovaly Sbor dobrovolných hasičů (zal. r. 1910) a Lidová jednota (1924). Zastoupení zde měla místní organizace strany lidové, která společně se sociálnědemokratickou stranou ve volbách 1929 a 1935 získala většinu hlasů. Ve volbách v r. 1946 získaly většinu hlasů strany lidová, komunistická a sociálnědemokratická.

V obci je kulturní dům, hřiště, prodejny potravin a smíšeného zboží, 3 pohostinství a motorest. Spolkovou a kulturní činnost v současnosti zastupuje Sbor dobrovolných hasičů a jeho dechová hudba Lidečanka (zal. r. 1921); kulturní akce a zvyky: hody a pouť (neděle po sv. Kateřině), ochotnická divadelní představení, přehlídka dechových hudeb (červenec).

Ve středu obce stojí kostel sv. Kateřiny, postavený okolo r. 1700, snad na místě staršího kostela. Jde o podélnou jednodílnou sálovou stavbu s trojbokým závěrem, sakristií a oratoří v patře, západní průčelí předstupuje věž, postavená v l. 1729–1731; vstup podvěžím. Ve věži 2 zvony, dat. r. 1655. U kostela kříž s drobnou plastikou Krista a letopočtem 1756. V obci je dále socha sv. Jana Nepomuckého s letopočtem 1753, na podstavci nápis a rodový znak Illésházyů. Budova roubeného Františákova fojtství z 18. stol. přenesena do Valašského muzea v Rožnově p. R.

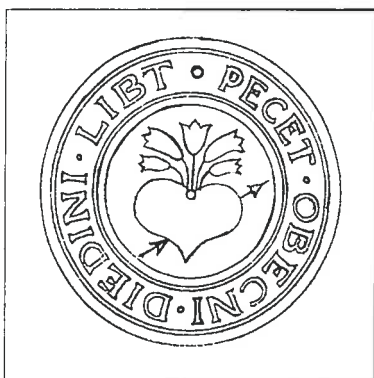
Na okraji obce pískovcový skalní útvar Čertovy skály, na vrcholu Kopce zbytky pravěkého hradiště (lužická kultura).

Pečeť obce, doložená r. 1749, obsahuje v kruhovém pečetním poli radlici obrácenou hrotem vzhůru; v kruhovém opise: OBETZ GEDINA LIDESCO, tj. obec dědina Lidečko. Nový znak obce (udělen v únoru 1999): v modro-červeně polceném štítě nad skalnatým trojvrším vpravo radlice obrácená hrotem dolů, vlevo vyniká od středu půl kola sv. Kateřiny, vše stříbrné.

LITERATURA

- BALETKA, L.–ZAPLETAL, L.: Okres Vsetín. Ostrava 1987, s. 127.
 PEŘINKA, F. V.: Val.-Klobucký okres. Vlastivěda moravská. Brno 1905, s. 178–184.
 SAMEK, B.: Umělecké památky Moravy a Slezska. II (J–N). Praha 1999, s. 345–346.
www.horni-lidec.cz (Lidečko)

Dalibor Janiš

LIPTÁL

Obec leží 9 km jihozápadně od Vsetína při silnici ze Vsetína do Zlína. Liptálem protéká potok Rokytenka oddělující výběžky Hostýnských vrchů s Chlévisky (641 m) od Vizovických vrchů s Vartovnou (651 m). Potok Rokytenka je levobřežním přítokem řeky Vsetínské Bečvy. Nadmořská výška 428 m. Katastr obce měl r. 1981 výměru 2418 ha. Nejbližší železniční stanice je ve Vsetíně, poštovní úřad v místě, matriční obvod ve Vsetíně.

Podle sčítání lidu r. 2001 v obci žilo 1 413 obyvatel (713 žen) a bylo zde 465 domů s 523 byty, z toho 4 byty sloužily k individuální rekreaci.

Název obce se objevuje ve starších latinských pramenech v podobě *Lupcal* (1361), v pozdějších českých a německých pramenech ve tvaru *Liptal* (1535), *Lipthall* (1718), *Lipthal* (1751), *Ljptal*, *Ljptal* (1846). Název je patrně odvozen z německého „Liebtal“ nebo „Liebental“, což znamená „milé údolí“. Vysvětlení původu názvu obce ze spojení českého slova *Lubý* (např. *Lubá Rokytenka*) a německého slova *das Tal* je sotva pravděpodobné. Vzhledem k tomu, že název obce byl odvozován z němčiny, byla obec r. 1949 přejmenována na *Lipovou*. R. 1955 se obec vrátila k původnímu názvu *Liptál*.

Názvy částí obce a tratí: Hořansko, Dolansko, Bařková, Dvořák, Hluboký, Na Bařinách, Na Končinách, Na Odrách, Na Spálíkách, Obora, Pod Hranicí, Podsedniska, Poloma, U Pacholečků, U Pavělů, U Smolíků, U Úlehlíků, V Háji, V Lůžkách, Ve Kři, Na Strážích, Poloma.

V obecní pečetě z r. 1748 je srdce protknuté šípem, ze srdce vyrůstá pět květů lučního zvonku. Stejně symboly se nachází také v obecním znaku a praporu, který byl obci udělen r. 1997. Ves se připomíná poprvé letech 1361–1362 ve sporech o majetek mezi cisterciáckým klášterem Smilheim ve Vizovicích a jeho sousedy, pány ze Šternberka a dalšími. Mezi spornými vesnicemi se jmenuje rovněž ves „*Lupcal*“. Liptál se opět objevuje v písemných pramenech v roce 1504 v zápise moravských zemských desk olomouckých, podle něhož Jan Kuna z Kunštátu zajistil věno své manželce Dorotě ze Zástřizl na svém vsetínském panství. Liptál byl součástí vsetínského panství do r. 1666. Neří

pravdivá informace G. Wolného, že by Liptál měl být od r. 1546 samostatným panstvím. Wolného mylné tvrzení, které potom opakovali další autoři, se netýkalo Liptálu, ale Luboměře pod Strážnou v oblasti Libavé.

V l. 1582–1590 se připomíná liptálský fojt Václav Fleška – nejprve ve sporu s bývalým poručníkem a správcem vsetínského panství Zdeňkem Kavkou Říčanským z Říčan a později ve sporu o hranice mezi panstvím vsetínským a panstvím Povážská Bystrica. Listinou z 1. ledna 1614 Albrecht z Valdštejna spolu se svou manželkou Lukrácií Nekšovou z Landeka daroval poddaným z Liptálu do dědičného užívání role, louky a pastviny, osvobodili fojta od povinnosti šenkovat panské víno, poddaným povolili pást vepřový dobytek v panských lesích, kdyby se urodila bukvice, a brát si svobodně dřevo z panských lesů ke stavbám a palivu. Po porážce tzv. valašských povstání r. 1644 bylo všech 44 usedlostí vypáleno a obráceno v ruiny.

R. 1656 bylo ve vsi 51 usedlostí, z toho 5 pustých. Podle popisu vsetínského panství z r. 1666 žilo v Liptálu 446 obyvatel. Ve vsi bylo 23 gruntů, 9 podsedků větších, 21 podsedků menších, z toho 8 pustých, 8 hoferských chalup, z toho 2 pusté. Ve vsi byly tři mlýny, z nichž jeden byl pustý. Poddaní chovali 89 koní (z toho 15 hříbat), 473 ks hovězího dobytka (z toho 12 volů), 71 koz, 47 ovcí, 227 včelstev a 91 prasnic. Pro všechny poddané bylo hlavním zdrojem obživy zemědělství, někteří z nichž však vykonávali i řemesla. Byli mezi nimi kolář, řezník, 4 tkalci, 3 krejčí, 5 kovářů, 5 tesařů, bednář a výrobce vidlí, korýtek a lopat. Dále byli mezi poddanými 2 gajdoši, hudec a 11 portášů.

R. 1666 byla ves Liptál kvůli zadlužení majitele vsetínského panství odhadnuta ve prospěch Bedřicha hraběte z Oppersdorfu a stala se samostatným panstvím. Poddaní měli podle odhadu odvádět vrchnosti ročně v pěti termínech 170 zl., 27 grošů a 1 denár a v naturáliích 899 vajec, 174 měřic ova, 30 a půl husy a 137 slepic. Fojt měl odvádět 2 jeřábky a 3 mlynáři měli platit celkem 20 moravských zl., 17 grošů a 3 denáry. Robotní povinnosti poddaných byly odhadnuty na částku 230 zl., 4 gr. a 3 denáry. Roční úhm všech stálých platů poddaných z Liptálu včetně naturálií převeden na peníze činil 485 zl. 8 gr. 5 den. Vrchnosti plynuly z Liptálu ještě další příjmy. Ve vsi se mohlo vyšenkovat ročně 15 věder vína, 30 beček piva a 3 mázy kořalky. Poddaní odváděli ročně 57 mázů kmínů, kovář musel pro vrchnost vyrobit 1 000 šindelových a 3 kopy laťových hřebíků. Každý sedlák byl povinen vyrobit z panského lnu 10, podsedník 7 a chalupník 4 lokty přize, což činilo za rok 465 loktů přize. Každý podsedník musel vyrobit pro vrchnost ročně 500 šindelů, tj. celkem 14 500 ks. Z valašského dobytka se počítal příjem ve výši 30 zl., od chovatelů včel 12 zl., od hoferů chovajících krávy 5 zl. z každé krávy. Z každého vepře vyháněného na pastvu poddaní odváděli čtvrt měrice ova, což činilo dohromady 30 měřic. Za lískové ořechy, které byli poddaní povinni sbírat, plané ovoce a zeliny se počítalo s příjmem 5 zl. Každý z tkalců usedlých v Liptále byl povinen vyrobit pro vrchnost 2 kopy plátna, což činilo 10 zl. Všechny tyto nestálé dávky a platy byly oceněny na 10 281 moravských zlatých ročně. Podle lánového rejstříku z r. 1670 bylo ve vsi 59 usedlostí, z nichž 6 bylo pustých. Z 53 osazených usedlostí bylo 22 usedlostí v rozsahu 21 až 60 měřic a 23 v rozsahu do 20 měřic a 7 usedlostí domkařských. Ve vsi byl poddanský mlýn o 1 složení se stoupou a pilou. Fojt měl 66 měřic polí a pilu.

Podle tereziánského katastru bylo v Liptále 900 měřic a 6 osmin orné půdy, 27 měřic a 5 a 3/4 osminy zahrad, 225 měřic lad, louky poskytující 195 a 1/4 fůry sena a 139 měřic a 4 osminy lesů. Dvacet sedláků robotovalo se 3 koňmi po 3 dny, 10 čtvrtlánků se 2 koňmi 2 dny, 12 zahradníků bylo povinno 3 dny pěší roboty a 17 podruhů 1 dnem pěší roboty v týdnu. V Liptále byly 2 vrchnostenské dvory. K Hornímu náleželo 105 měřic polí, 130 měřic úhoru, 4 měřice a 4 osminy zahrad a louky na 40 fůr sena. K Dolnímu dvoru patřilo 57 měřic polí, 78 měřic lad, 3 měřice zahrad a louky na 15 fůr sena.

V souvislosti s oddělením Liptálu jako samostatného panství od Vsetína, začala v něm vrchnost budovat vlastní ekonomii. Majitel panství zabral fojtství a další usedlost a z jejich pozemků zřídil dvůr, založil palímu, vrchnostenský šenk a samotné fojtství bylo přestavěno na zámek. Na počátku 18. století byl v Liptálu zřízen druhý dvůr, vrchnost měla i okrasnou, ovocnou a zeleninovou zahradu a mlýn s pilou. R. 1778 se na panství Liptál kromě zámku a ovocné a okrasné zahrady nacházely 3 vrchnostenské dvory, pivovar, palírna a 3 mlýny. Na Horním dvoře se chovalo 60 krav, na Dolním dvoře 30 a na Novém dvoře 10 krav. R. 1846 Liptál získal právo ke konání čtyř výročních a čtyř dobytčích trhů a býval proto později označován jako městys. K povýšení Liptálu na městečko však nikdy nedošlo.

Liptál byl převážně zemědělskou obcí. R. 1900 hospodářská půda v katastru obce (včetně velkostatku) zabírala 2 375 ha, z toho pole 921, lesy 900, pastviny 412, louky 126, zahrady 16 ha. Stav dobytka r. 1900: koně 64, skot 630, brav 95, ovce 22 ks. Velkostatek Liptál měl r. 1902 rozlohu

906 ha, z čehož bylo lesa 808, polí 50, luk 20 a pastvin 18 ha. Majitelem velkostatku byl Maxmilian baron z Ulm-Erbachu. Za 1. pozemkové reformy bylo 289 ha rozparcelováno, ostatní propuštěno ze záboru. R. 1930 byl velkostatek zapsán hraběti Maxmilianu Brandenstein-Zepelinovi, kterému byl r. 1945 konfiskován.

K velkostatku náležela lihopalna a pivovar, které byly pronajímány židovským podnikatelům. Krátce před r. 1880 zřídila v Liptále firma Bratři Thonetové pobočku své továrny na nábytek z ohýbaného dřeva ve Vsetíně. Ta byla později přemístěna do budovy pivovaru, r. 1900 v ní pracovalo 57 zaměstnanců. Další občané z Liptálu (v počtu 67) pracovali tehdy v továrně na nábytek z ohýbaného dřeva firmy Jakub a Josef Kohn ve Vsetíně a r. 1904 přešli do nově postavené pobočky této továrny v Liptále. Pobočka Thonetovy továrny v bývalém pivovaru zanikla r. 1910, pobočku Kohnovy továrny převzala r. 1921 firma Thonet-Mundus, která v ní vyráběla součásti nábytku do r. 1930. R. 1931 zřídila v Liptále továrnu na nábytek z ohýbaného dřeva firma Buko, ale již následujícího roku výrobu zastavila.

R. 1911 se v Liptále uvádějí: dopravce osob, 4 hostince, kolář, 3 kováři, 4 krejčí, 2 krupaři, 3 majitelé mlýnů s pilami, 2 obchodníci s nádobím, 5 obchodníků se smíšeným zbožím, 21 obchodníků s textilem a oděvy, 3 obuvníci, 2 řezníci a 2 stolaři. Dále byl v obci poštovní úřad a porodní bába. R. 1935 se mimo živnosti uvádí rovněž Občanská záložna pro Liptál a okolí, Stavební družstvo zemědělského domu a 2 porodní asistentky. Od konce 19. století vzrůstal i počet obyvatel zaměstnaných v továrnách v místě a ve Vsetíně, od konce třicátých let byl značný počet dělníků zaměstnán ve Zbrojovce ve Vsetíně a z menší části ve Zlíně.

Demografický vývoj v letech 1666–2001

Rok	Obyvatelstvo	Domy	Rok	Obyvatelstvo	Domy (byty)
1666	446	–	1921	1 718	280
1791	1 055	154	1930	1 642	315
1835	1 470	250	1950	1 445	341
1850	1 604	–	1961	1 547	362
1869	1 548	280	1970	1 503	377
1880	1 689	294	1980	1 429	413
1890	1 678	289	1991	1 394	437 (479)
1900	1 715	280	2001	1 413	465 (523)
1910	1 859	281			

K nejčastějším příjmením v obci náleží: Gerža, Mruščík, Smilek, Vaculík.

Do r. 1849 Liptál tvořil samostatné panství, které náleželo k Hradištskému kraji. V l. 1849–1909 byla obec součástí politického okresu Valašské Meziříčí a spadala do obvodu okresního soudu ve Vsetíně, přičemž byla přechodně v l. 1855–1868 součástí tzv. smíšeného okresu Vsetín. R. 1909 se stala součástí nově zřízeného politického okresu Vsetín.

První známým učitelem v Liptále byl v l. 1673–1687 Šebestián Slatinský, který přišel do Liptálu z Hošťálkové. Škola se nacházela v dřevěném domku o dvou místnostech. R. 1828 byla pro ni postavena nová zděná budova a po čase byla škola přestěhována do budovy dřevěné hájovny. R. 1872 byla prohlášena za veřejnou obecnou školu. R. 1907 byl v Liptálu zřízen sirotčinec a při něm katolická soukromá obecná škola a r. 1917 i soukromá měšťanská škola pod společnou správou, která byla zrušena r. 1948. Sirotčinec a soukromou obecnou a měšťanskou školu spravovaly sestry z III. řádu sv. Dominika z Řepčína u Olomouce, které v Liptále působily do r. 1957, kdy byl s některými z nich zinscenován soudní proces.

R. 1784 byla zřízena evangelická škola (od r. 1889 veřejná), r. 1892 byla spojena s bývalou katolickou soukromou školou a v l. 1891–1892 pro ni byla postavena nová budova. R. 1945 byla zřízena měšťanská škola a r. 1946 také mateřská škola. V letech 1975–1977 byla pro základní školu postavena nová budova.

Sirotčinec (zal. 1907) byl r. 1949 změněn na dětský domov, pro který byla v budově zámku zřízena r. 1950 zvláštní škola. Obě zařízení byla sloučena r. 1964. R. 1983 byly učebny zvláštní školy přestěhovány do jednoho z pavilonů nové základní školy a budova původního sirotčince změněna na internát. Mateřská škola je od r. 1983 v rekonstruované budově bývalé obecné školy.

V Liptále jsou sídla farního sboru českobratrské církve evangelické a farnosti církve římskokatolické a sboru církve adventistů sedmého dne. R. 1900 bylo v Liptále 1 542 evangelíků, 142 kato-

líků a 31 židů. R. 1930 se hlásilo 1 340 obyvatel k náboženství evangelickému, 289 ke katolickému, 3 k československému, 3 k jiné víře a 7 bylo bez vyznání.

Nejstarší spolehlivá zpráva o kostele v Liptále pochází z r. 1625, jako ves s kostelem je zakreslen i na Komenského mapě Moravy z r. 1627. Kostel byl před r. 1644 v rukou nekatolíků a jejich posledním kazatelem byl Jan Matheides Hranický. R. 1644 kostel převzali jezuité, kteří Liptál začlenili do vsetínské farnosti. Farnost pak byla spravována ze Vsetína do r. 1717, kdy byla v Liptále zřízena lokálie (místní duchovní správa), jejíž dřevěná jednopatrová budova stála na pravém břehu Rokytenky, naproti kostelu. R. 1764 tvořily obvod lokálie kromě Liptálu vsi Lhota u Vsetína, Seninka a Rokytnice, která byla r. 1777 přifařena ke Vsetínu. R. 1795 byla lokálie v Liptále povýšena na samostatnou farnost, r. 1796 byl dosavadní kostel zbořen a namísto něj byl postaven nový. R. 1841 byla namísto dřevěné fary postavena jednopatrová zděná budova fary. V souvislosti s výstavbou základní školy byla fara r. 1975 zbořena a v l. 1976–1980 byla východně od kostela postavena nová fara.

Rekatolizační úsilí, které provázelo období po třicetileté válce, v Liptále nepřinášelo očekávané výsledky. To se projevilo zejména v účasti předtolerančním hnutí tamních evangelíků v letech 1777–1781. Po vyhlášení tolerančního patentu v dubnu 1781 se téměř celá obec přihlásila jako

35. Liptál – celkový pohled. Foto Z. Hartinger 1994

evangelická. První bohoslužby se konaly ve stodole. Evangelíci v Liptále si r. 1783 postavili jednoduchý kamenný kostel, který sloužil svému účelu do r. 1903. Pro evangelicko faru byly postaveny nové budovy postupně v l. 1783 a 1864. Nová fara byla postavena v l. 1960–1961. R. 1784 se dosud luterský evangelický sbor přihlásil k reformovanému vyznání. V l. 1904–1907 byl postaven nový kostel, pro který byly r. 1929 pořízeny dva zvony. R. 1942 byly všechny zvony z nařízením okupační moci zabaveny pro válečné účely. K farnímu sboru v Liptále po r. 1781 náleželi věřící z Liptálu, Lhoty u Vsetína a Seninky a evangelíci reformovaného vyznání z Valašské Polanky, Lužné, Prlova, Pozděchova, Bratřejova, Jasenné, Ubla, Všeminy a Trnavy. R. 1869 přešli věřící z Valašské Polanky k reformovanému sboru ve Vsetíně a r. 1918 po vzniku československé církve evangelické odešli evangelíci z Lužné, Prlova, Pozděchova, Bratřejova, Jasenné, Ubla, Všeminy a Trnavy ke sborům této církve v Pozděchově a Jasenné. Seninka byla připojena r. 1952 ke sboru v Leskovci. Od té doby farní sbor československé církve evangelické tvoří věřící z Liptálu a Lhoty u Vsetína. R. 1942 byl v Liptále založen sbor adventistů sedmého dne, k němuž náleží i věřící ze Lhoty u Vsetína.

V obci postupně vznikly tyto spolky: vzdělávací spolek Břetislav (zal. 1881, zanikl před r. 1909), Kontribučenská záložna (před r. 1900), Reiffeisenova záložna (před r. 1902), náboženské spolky Jednota sv. Michala, Jednota blahoslavené Anežky a Jednota sv. Mikuláše (všechny zal. 1902), dále pak Sbor dobrovolných hasičů (zal. 1905), Tělocvičná jednota Sokol (zal. 1914), místní skupina Národní jednoty pro východní Moravu (zal. 1912), Družina čs. válečných poškozců (zal. 1923), odbor Lukařské pastevní jednoty (1925), Občanská záložna (1927–1952), odbor farní charity Ludmila (zal. 1930), jednota Čs. Orla (zal. 1936), Spolek pro půjčování hospodářských strojů (zal. 1934), Sportovní klub (zal. 1940) aj. Své místní organizace zde měla strana agrární, národně socialistická, živnostensko obchodní, sociálně demokratická a lidová. Ve volbách r. 1929 a 1935 získaly nejvíce hlasů

strany agrární a národně socialistická. Ve volbách r. 1946 získaly většinu hlasů strany národně socialistická, sociálně demokratická a komunistická.

V l. 1932, 1937 a 1940 byla obec postupně elektrifikována s připojením na síť Středomoravských elektráren. R. 1869 byla zřízena pošta, r. 1920 obecní knihovna, byl postaven Zemědělský dům jako sídlo agrární strany (1928–1929), sirotčinec (1930–1932), v polovině třicátých let nová silnice z Liptálu do Jasenné přes Syrákov. V l. 1945–1946 odešlo z Liptálu 85 rodin do pohraničí, hlavně na severní Moravu. V padesátých letech se obec zaměřila na zlepšení hlavní komunikace, došlo k rozvoji výstavby rodinných domků, byla postavena hasičská zbrojnice (1963–1967), vybudována silnice Vsetín–Gottwaldov v úseku Lhota u Vsetína–Liptál (1966–1967), v šedesátých letech skupinové vodovody, hřiště kopané (1974–1977), základní škola (1975–1977), kulturní areál u zámku (1977–1988), v sedmdesátých letech místní komunikace, skládka domovního odpadu (1981), byla rekonstruována budova národního výboru (1981–1983), modernizována mateřská škola, vybudována nadstavba základní školy (1993–1994) s penzionem pro důchodce (1994–1995), plynofikace (2000–2001), vodovod napojený na vodní dílo Karolinka (2001–2002). Od r. 1970 se každoročně konají Liptálské slavnosti (od r. 1978 za účasti zahraničních souborů) zasvěcené lidovému tanci. Lidové tance a zvyky oživil r. 1928 odbor dorostu agrární (republikánské) strany, po r. 1945 svaz mládeže a později Valašský krůžek (zal. 1948), který se stal r. 1951 součástí závodního klubu družstva Lipta a převzal jeho název.

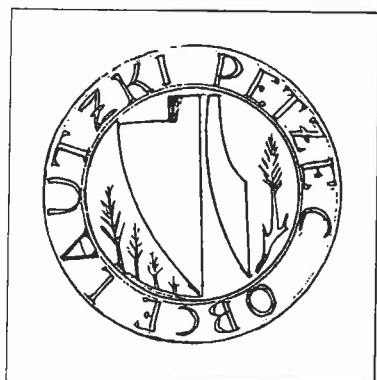
JZD bylo založeno r. 1958, provozovalo mimo jiné výrobu kamenných brousků, svíček, dekorativních předmětů, chatu na Syrákově (od 1967) a pěstírny hlívy ústříčné (1973). R. 1973 po připojení JZD Vsetín a Lhota u Vsetína vzniklo JZD Svornost se sídlem v Liptálu. R. 1945 bylo založeno výrobní družstvo Lipta, jež mělo napomoci k uchování tradic lidové umělecké výroby. Navázalo mimo jiné na výrobu kamenných brousků, doloženou již r. 1666 a výrobu dřevěného zemědělského nářadí. Po r. 1990 zaniklo. Pro obživu obyvatel bylo významným oborem lesnictví a dřevařství. Miroslav Gerža z Liptálu se stal r. 1986 mistrem světa v soutěži lesních dělníků a získal řadu mezinárodních i domácích ocenění. V první polovině devadesátých let prováděla firma Sever výrobu montovaných domků.

V Liptále je nevelký zámek z konce 17. století, nyní v majetku obce. V zámeckém parku je pomník malíře a spisovatele Jana Kobzáně. Východně od zámku je římskokatolický farní kostel sv. Archanděla Michaela dokončený r. 1796, před kostelem socha sv. Jana Nepomuckého z r. 1717 a na hřbitově poblíž kostela hrobka majitelů panství z počátku 19. století. Uprostřed obce se dále nachází pomník padlých v 1. a 2. světové válce, socha zbojníka z r. 1949 od zdejšího rodáka Karla Řezníka (1928–1971), pomník T. G. Masaryka z r. 1990 s bustou od Antonína Chromého-Chromka, pomník malíře a spisovatele Jana Kobzáně z r. 1970 od Karla Řezníka. V části obce Kopřivné se nachází pomník partyzána Jaroslava Dani (z r. 1973), pomník mjr. RA Bronislava Bašinského, v dolní části obce pomník partyzána Miroslava Cedidly (oba z r. 1980) a na bývalé hájence pamětní deska partyzánského odboje z r. 1977.

LITERATURA

BALETKA, L.: Liptál. Kapitoly z historie obce na Valašsku. Liptál 1994.

Ladislav Baletka

LOUČKA

Obec leží 10 km jihozápadně od Valašského Meziříčí a prochází jí silnice z Valašského Meziříčí do Bystřice pod Hostýnem. Z obce odbočuje silnice jihovýchodně na Podolí a Lázy. Železniční stanice v místě (Kunovice-Loučka). Pošta a matrice v místě. Východní částí katastru obce protéká potok Loučka. Nadmořská výška 410 m. Katastr obce měl v r. 1974 výměru 531 ha, v r. 1992 (včetně připojené obce Lázy) výměru 689 ha, podle sčítání z r. 1991 zde žilo 666 obyvatel, z toho 350 žen (včetně připojené obce 750 obyvv.) a bylo zde 176 (202) domů s 196 (224) byty, 3 (18) objekty určeny k individuální rekreaci. V r. 2000 zde žilo

(včetně připojené obce) 724 obyvatel, v r. 2001 744 obyvatel, bylo zde 268 domů s 324 byty (z toho 62 domů trvale neobydlených).

Název se objevuje ve starších latinských pramenech ve tvaru *Luczka*, později *Lauczka*, německy *Lautschka*, *Lauczka*, *Wies* (1939). Nyní *Loučka*. Název je odvozen od staročeského lúka, louka, zna-

Na projektu se sponzorsky podílely

LUBOMÍR ŠUMBERA
KOMPAKT
VÝROBA REKLAMNÍCH PROSTŘEDKŮ
tel.: 571 620 260-1, <http://www.kompakt.cz>

Připojení k internetu zajistila firma

OKRES VSETÍN

ROŽNOVSKO – VALAŠSKOMEZIŘÍČSKO – VSETÍNSKO

Vyšlo v souboru Vlastivědy moravské

68. svazek topografické řady

Vydaly v roce 2002

Hvězdárna Valašské Meziříčí, Muzejní a vlastivědná společnost v Brně
a Okresní úřad Vsetín

Odpovědný redaktor publikace prof. PhDr. Vladimír Nekuda, DrSc.

Návrh potahu, vstupních stran a grafické úpravy Lubomír Červinka

Podklad na potahu: Vsetínské vrchy, Huslenky u Sivků, foto Zdeněk Hartinger

Přední strana potahu: fojtství v rožnovském skanzenu, foto MARGARET, s. r. o., Zlín

Zadní strana potahu: náměstí ve Valašském Meziříčí, foto Zdeněk Hartinger
a vsetínský zámek, foto MARGARET, s. r. o., Zlín

Autoři fotografií v textu jsou uvedeni u jednotlivých snímků

Technický redaktor Jaroslav Krejzla

Na jazykové korektuře se podíleli Věra Novosadová a Mojmír Trávníček

Vytiskla tiskárna TG TISK, s. r. o., Lanškroun, 5. května 1010

Náklad 5 000 výtisků, 964 stran, vydání první

Hvězdárna Valašské Meziříčí ISBN 80-86298-09-4

Muzejní a vlastivědná společnost v Brně ISBN 80-7275-024-0